

[Justitsministeren.]

nem Forhandling, som det hidtil er sket; at der kan blive en vis dobbelt Administration, vil jeg ikke benægte, det skyldes alene, at Københavns Kommune er saa stor og omfattende, det københavnske Politis Opgaver saa omfattende, at de maa have deres eget selvstændige Apparat. At sige, at man fremtidig vil indføre to Hoveder for Politistyrken, saaledes som det ærede Medlem udtrykte sig, og anse det for en fundamental Mangel, giver ikke noget rigtigt Billede, thi i al den Tid, vi har haft Statspolitiet, har vi haft to Chefer, Chefen for Statspolitiet og Politidirektøren i København. Man søger nu at faa en mere praktisk Ordning, hvor der bliver eet Hoved, Rigspolitiets Chef, selv om Politidirektøren i København paa store Omraader faar en betydelig Indflydelse. Det gør derfor ikke Indtryk paa mig, naar den ærede Ordfører for Venstre siger, at Loven ikke er i Kommunernes eller Befolkningens Interesse; det er saadanne almindelige Talemaader, der i Virkeligheden ikke blev nærmere begrundet.

Med Hensyn til § 109 udtalte den ærede Ordfører for Venstre, at Magten og Ansvarret kom ikke til at følges ad ved den Stilling, man gav henholdsvis Rigspolitichefen og Politidirektøren i København. Det ved jeg dog ikke; fordi man skal have en formel Afgørelse og som øverste Leder følge et vist Administrationsomraade, er det dog ikke givet, at man derfor tager Magten fra den, der administrerer dette Omraade i Almindelighed. Derpaa afgiver de Udtalelser, jeg fremførte før, det bedste Eksempel: Justitsministeriet har tilsyneladende Magten over Københavns Byret, den reelle Magt ligger i det ærede Medlems Haand, og han har ikke noget at beklage sig over.

Om det var paa Venstres eller paa egne Vegne, det ærede Medlem udtalte sig saaledes, at denne Ordning kun var en Overgang til en ren Politistat, ved jeg ikke, for jeg ved ikke, hvad der menes hermed, og jeg ved slet ikke, hvad der menes med, at denne Overgang til en ren Politistat efter det ærede Medlems Mening allerede skulde være antydet af de to socialdemokratiske Ordførere. Det har jeg ikke hørt noget til. Det er vist noget, der for Tiden er Brug for at sige fra Oppositionens Side: at alt, hvad man foreslaar af Orden og System, er Udtryk for en diktatorisk Afgørelse — det Udtryk brugte jo ogsaa den ærede konservative Ordfører. I næste Omgang, naar dette ikke mere gør Indtryk paa Befolkningen, kommer det formodentlig til at hedde terroristisk.

Endelig hævdede den ærede Ordfører for Venstre, at Kravet om forudgaaende praktisk Uddannelse for Politimestre ikke var naturligt paa Landet. Det ærede Medlem forstod dette Krav i Hovedstaden, og han forstod det ogsaa i de store Købstæder, men længere rakte hans Forstaaelse heller ikke. Ude paa Landet, siger det ærede Medlem, er det ikke det, det kommer an paa for Politimesteren; der gælder det om, at han staar i et godt Forhold til Befolkningen. Nu kan jeg ikke faa ind i mit Hoved, hvorfor man skulde staa i et daarligere Forhold til Befolkningen, naar man er bedre inde i sine egne Sager, end hvis man ikke er det, og det, Forslaget her gaar ud paa, er at ansætte Politimestre, som kender deres Gerning bedre end mange Politimestre, der hidtil er ansat. At det skulde kunne diskvalificere dem med Hensyn til at komme i et godt Forhold til Befolkningen, begriber jeg ikke, og jeg er heller ikke sikker paa, at det ærede Medlem selv begriber det.

Den ærede Ordfører for de Konservative (C. J. F. Sven) sluttede sig til den Kritik, der blev fremsat fra Venstres Side, og kunde, sagde han, ud over det, den sidste ærede Ordfører havde anført, tilføje adskiligt yderligere. Jeg maa sige, at Det konservative Folkeparti har gennemgaaet en tilbageskridende Forvandling i den Tid, Politiloven har været til Behandling. Det begyndte under det ærede Medlem af Folketinget Hr. Hasle med en i det hele overordentlig velvillig Tale, hvor han bl. a. paa flere Punkter hævdede, at det var det principielt rigtige, man her tilsigtede; han havde vel visse Betænkeligheder, men han endte med at tilsige en velvillig Behandling. Denne Velvilje er blevet i høj Grad afkølet, efterhaanden som Tiden er skredet frem og man har set, at det er blevet Alvor. Da det ærede Medlem af Folketinget Hr. Bindslev skulde supplere de Konservatives egentlige Ordfører, var der ikke Spor af Velviljen tilbage forleden Dag, og her i dette høje Ting maa man nærmest konstatere, at nu er det blevet til lutter Modvilje. Men jeg foretrækker det sidste, hvorved jeg faar at vide, hvor man har de ærede Medlemmer, fremfor at stole paa en Velvilje, der til syvende og sidst giver sig Udtryk i den størst mulige Modstand.

Det ærede Medlem hævdede, at dette Forslag var et nyt Angreb paa Kommunernes Selvstyre. Det forstaar jeg ikke. Efter min og efter de flestes Opfattelse og efter Kommissionens Opfattelse er Ordningen af Politiets Forhold ikke et kommunalt Spørgsmaal; det er et statsligt Spørgsmaal.